

Stalino KELIU

Eina 8-ji metai

1953 metų
rugsėjo 30 d.,
trečiadienis
Nr. 78 (741)

Kaina 15 kp

Lietuvos Komunistų partijos Kupiškio rajono komiteto
ir rajono Darbo žmonių deputatų tarybos organas

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE IR TSKP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimo kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams

TSRS Ministrų Taryba ir TSKP Centro Komitetas pažymi, kad pasiektasis mėsos, pieno, vilnos, kiaušinių, odos ir kitos gyvulininkystės produkcijos gamybos lygis nepatenkina gyventojų išaugusių reikiųjų šiems produktams, o lengvosios pramonės — žaliavai. Viso liaudies ūkio interesai primygtinai reikalauja toliau didinti gyvulių skaičių ir žymiai pakelti jų produktyvumą.

Tačiau nurodytąjį uždavinį sėkmingai išspręsti kliudo stambūs trūkumai, kurie yra šioje svarbioje žemės ūkio šakoje.

Pastaraisiais metais gyvulių skaičius didėja labai lėtai, o 1952 metais bendras galvijų skaičius sumažėjo 2,2 milijono vienetų. Ypač nepatenkinami reikalai yra su motininėmis gyvulių skaičiaus augimu. Karvių skaičius dar nepasiekė prieškarinio lygio, o 1952 metais netgi sumažėjo 550 tūkstančių vienetų.

Žemas karvių lyginamasis svoris kolūkių ir tarybinių ūkių galvijų bandose yra rimta kliūtis bendrai pieno produkcijai didinti ir visuomeninių gyvulių skaičiui savos reprodukcijos sąskaita augti. Taip pat nepatenkinamai vystoma paukštininkystė.

Kolūčiai kasmet turi didelius nuostolius dėl gyvulių kritimo ir negauna didelio kiekio prieauglio dėl motininės gyvulių bergždumo. Valstybiniai gyvulių ir paukščių skaičiaus didinimo planai metai iš metų neįvykdomi.

Dėl blogo gyvulių maitinimo ir priežiūros tebėra labai žemas gyvulininkystės produktyvumas ir pastaruoju metu kolūčiuose sumažėjo pieno primelžimas, vilnos prikirpimas ir eilė kitų kokybinių gyvulininkystės rodiklių.

Negera padėtis su gyvulininkystės išvystymu visų pirma paaiškinama pašarų gamybos ir paruošimo atsilikimu. Daugelyje kolūkių yra silpnai išvystytas žolių sėjimas. Labai žemas natūralinių pašarinių naudmenų ir sėtinųjų žolių derlingumas. Apieštas yra auginimas pašarinių šakniavaisių, pašarinių arbūzinių kultūrų, o taip pat kukurūzų ir saulėgrąžų, kurios yra vertingiausios ir derlingiausios silosinės kultūros. Labai nedideliu mastu sodinamos bulvės gyvuliams šerti. Silpnai įgyvendinamos priemonės pievoms ir ganykloms gerinti.

Ypač blogi reikalai yra mechanizuojant pašarinių kaupiamųjų kultūrų auginimą ir nuėmimą, šieno ir šiaudų krovimą į stirtas, darbus pievoms gerinti, ganykloms apvandeninti ir gyvulininkystės fermoms aprūpinti vandeniu.

Dėl žemo pašarinių kultūrų derlingumo, o taip pat dėl to, kad silpnai mechanizuotas šienavimas ir ypač šieno krovimas į kupetas, šiaudų surinkimas ir krovimas į stirtas, metai iš metų neįvykdomi stambiųjų ir sultingųjų pašarų paruošimo planai. Dėl žemo avių, miežių, kukurūzų ir kitų pašarinių kultūrų derlingumo bei jų pasėlių plotų sumažėjimo kolūčiuose mažai skiriama grūdų gyvuliams šerti ir paukščiams lesinti.

Rimtas atsilikimas yra mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus gyvulininkystės fermose, ko išdavoje daugelis kolūkių neužtikrina savalaikio gyvulininkystės darbų atlikimo, o taip pat tinkamos gyvulių priežiūros.

Paruošų praktikoje iškraipomas principas — apskaičiuoti gyvulininkystės produktų privalomuosius pristatymus nuo hektaro, kai priešakiniais, gerai dirbantiems kolūkiams, pasiekusiems aukštą gyvulininkystės produktyvumą, kaip taisyklė, nustatoma žymiai didesnė gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei užduotis, negu atsiliekantiems, blogai dirbantiems kolūkiams.

Stambi kliūtis vystant gyvulininkystę yra taip pat nepakankamas gyvulių ir paukščių aprūpinimas gerai įrengtomis patalpomis. Daugelis kolūkių neįvykdo jiems nustatomų gyvulininkystės patalpų ir silosinių įrenginių statybos planų. Blogai organizuotas statybinių medžiagų ir ypač miško medžiagos, stoginės medžiagos ir plytų tiekimas kolūkiams. Vartotojų kooperatyvų Centro sąjunga nepatenkinamai atlieka jai uždėtą pareigą atgabenti ir parduoti kolūkiams statybines medžiagas (rąstus, piaučią miško medžiagą, vinis, šiferį ir kitas) gyvulininkystės patalpoms statyti, o TSRS Miško ir popieriaus pramonės ministerija išskiria kolūkiams parduoti žemos kokybės miško medžiagą. Kolūčiai neaprupinami plytomis ir čerpėmis per vietinę ir kooperatinę pramonę.

Ypač rimti trūkumai vys-

tant visuomeninę gyvulininkystę pastaraisiais metais buvo Kazachijos TSR, Kirgizijos TSR, Kalinino, Kalugos, Kostromos, Novgorodo, Vologdos, Smolensko, Kirovo, Novosibirsko ir Voronežo sričių kolūčiuose bei tarybiniuose ūkiuose, kur dėl tarybinių, partinių ir žemės ūkio organų nepatenkinamo vadovavimo šios labai svarbios ūkio šakos vystymui neįvykdomi valstybiniai gyvulių skaičiaus didinimo, jų produktyvumo kėlimo planai ir prileidžiami dideli nuostoliai dėl gyvulių kritimo. Galiojančios paruošinės kainos mėsai, sviestui, pienui, kiaušiniams nekėlė reikiamo kolūkių ir kolūkiečių suinteresuotumo vystyti visuomeninę gyvulininkystę.

Visi šie rimti trūkumai vystant gyvulininkystę yra taip pat pasekmė to, kad TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministerija bei jos vietiniai organai nepatenkinamai vadovauja šios labai svarbios žemės ūkio šakos vystymui. Mašinų-traktorių stotys neteikia kolūkiams reikalingos pagalbos didinant pašarų gamybą ir mechanizuojant daug darbo reikalaujančius procesus fermose, vietinių žemės ūkio organų ir zooveterinarijo ūkio gyvulininkystės specialistai nepakankamai padeda kolūkiams gerinant darbų organizavimą gyvulininkystės fermose. Visiškai nepatenkinamai įdiejami ir kolūkių ir tarybinių ūkių gamybą mokslo pasiekimai ir priešakinių gyvulininkų patyrimas.

Rimtų trūkumų pasekoje gyvulininkystė dar nepasidaro daugumoje kolūkių aukštai prekinė ir aukštai pajaminga žemės ūkio šaka.

TSRS Ministrų Taryba ir TSKP CK laiko neteisingu, kad daugelis vietinių tarybinių, partinių ir žemės ūkio organų neteikia kolūkiečiams reikalingos pagalbos aprūpinant asmeninėje nuosavybėje esančius gyvulius pašarais ir ganyklomis. Visa tai, o taip pat trūkumai, kurie buvo mokesčių politikoje asmeninio pagalbinio kolūkiečių ūkio atžvilgiu, atvedė eilėje sričių, kraštų ir respublikų į tai, kad per pastaruosius kelerius metus sumažėjo pas kolūkiečius produktyviųjų gyvulių skaičius.

Stambūs trūkumai vystant gyvulininkystę yra ir tarybiniuose ūkiuose. Daugelyje tarybinių ūkių nesudaryta pa-

stovi pašarų bazė, nepilnutinai išnaudojami turimi žymūs ganyklų plotai, nepakankamu mastu paruošiamas šienas, mažai gaminama sultingųjų pašarų, ypač siloso, visiškai nepakankamais kiekiais auginamos ir naudojamos tarybiniuose ūkiuose bulvės gyvuliams šerti. Dėl žemo pašarinių kultūrų derlingumo tarybinių ūkių pašarų balanse vis dar didelę vietą užima atvežtiniai koncentruoti pašarai. Dėl blogo darbo organizavimo daugelis tarybinių ūkių neįvykdo gyvulių pro-

duktyvumo pakėlimo užduočių, lėtai didina gyvulininkystės produkcijos gamybą, prileidžia aukštą mėsos, pieno, vilnos ir kitų gyvulininkystės produktų savikainą. Sutinkamai su TSKP CK Plenumo 1953 metų rugsėjo 7 d. nutarimu, siekiant likviduoti nepakenčiamą atsilikimą vystant gyvulininkystę ir didinant mėsos, pieno, sviesto, vilnos, kiaušinių ir kitų gyvulininkystės produktų gamybą, TSRS Sąjungos Ministrų Taryba ir TSKP Centro Komitetas nutarė:

I.

DĖL GYVULININKYSTĖS IŠVYSTYMO PLANO

1. Pakelti iki 1954 metų spalio 1 d. gyvulių skaičių iki šių dydžių:

	Visame žemės ūkyje	(miln. vienetų)		
		tame tarpe:		
		Kolūčiuose	Valstybiniuose ūkiuose	Pas kolūkiečius ir kitus individualius gyvulių savininkus
Karvės	29,2	11,5	1,6	16,0
Bendras galvijų skaičius	65,9	35,0	4,8	25,7
Avys ir ožkos	144,4	104,0	13,1	26,9
jų tarpe — avys	127,4	99,0	13,0	15,0
Motininės kiaulės	—	3,8	—	—
Bendras kaulių skaičius	34,5	21,5	4,3	8,5

Laikyti reikalingu turėti kolūčiuose paukštininkystės fermas, kuriose būtų iki 1955 metų spalio 1 d., atsižvelgiant į atskirų zonų ypatybes, ne mažiau kaip 100—200 dėslių vištų kiekvienam 100 hektarų grūdinių kultūrų pasėliui.

Stepių rajonų kolūčiuose visokeriopai didinti kalakutėlių skaičių, o kolūčiuose, kurie turi pievas ir ganyklas bei vandens plotus, išskyrus vištas, auginti žąsis ir antis, užskaitant jas nurodytajai dėsliųjų vištų skaičiaus normai įvykdyti, apskaičiuojant: viena antis už dvi vištas ir viena kalakutė arba viena žąsis už keturias vištas.

Visokeriopai vystyti kolūčiuose ir tarybiniuose ūkiuose žuivaisą tvenkiniuose.

Nustatyti gyvulių produktyvumo užduotis kolūčiuose (nuo 1953 metų spalio 1 d. iki 1954 metų spalio 1 d.): vidutiniškai primelžti pieno iš vienos karvės ne mažiau kaip 1.400 kg, prikirpti vilnos nuo vienos švelniavilnės avies ne mažiau kaip 4,7 kg, nuo pusiaušvelniavilnės avies ne mažiau kaip 3,6 kg, nuo pusiaušurkščiavilnės avies ne mažiau kaip 3,1 kg ir nuo šurkščiavilnės avies ne mažiau kaip 2,2 kg; užtikrinti įganyimą, nupenėjimą

ne mažiau kaip 4,8 milijono galvijų, ne mažiau kaip 7 milijonų avių ir ožkų ir ne mažiau kaip 7 milijonų kaulių nupenėjimą.

2. Siekiant sudaryti palankesnes sąlygas gyvulininkystei kolūčiuose ir tarybiniuose ūkiuose vystyti, esamiems pašarams ir patalpoms geriau panaudoti, o taip pat sudaryti palankesnes sąlygas pristatyti ir parduoti valstybei nupenėtus gyvulius po vasaros įganyimo ir priaugimo, nustatyti, kad gyvulių skaičiaus didinimo, jų produktyvumo kėlimo ir kitų gyvulininkystės išvystymo plano rodiklių užduočių planavimas ir jų įvykdymo apskaita turi būti atliekami kiekvienų metų spalio 1 dienai.

3. Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją ir TSRS Tarybinių ūkių ministeriją užtikrinti, kad jos savo planuose teisingai nustatytų gyvulių skaičiaus didinimo ir jų produktyvumo kėlimo užduotis sritims, kraštams ir respublikoms, o respublikų Ministrų Tarybos, kraštų vykdomieji komitetai, sričių vykdomieji komitetai ir rajonų vykdomieji komitetai — rajonams ir kolūkiams. Nustatant užduotis, visapusiškai atsižvelgti į ekonomines ir

(Nukelta į 2-rą psl.)

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE IR TSKP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimo kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams

(Atkelta iš 1-jo psl.)

gamtinės atskirų rajonų, kolūkių ir tarybinių ūkių sąlygas, palankias vienoms gyvulių rūšims vystyti ir nepalankias kitoms rūšims vystyti.

Suteikti respublikų Ministrų Taryboms, kraštų vykdromiesiems komitetams, sričių vykdromiesiems komitetams ir rajonų vykdromiesiems komitetams teisę:

a) neduoti atskiriems rajonams ir kolūkiams užduočių dėl skaičiaus tų produktų, kurių gyvulių ir paukščių rūšių, kurių vystymas to rajono ir kolūkio sąlygomis yra ūkiškai netikslingas;

b) nenustatinėti planuose 1954–1955 metams užduočių:

dėl tolesnio karvių skaičiaus ir bendro galvijų skaičiaus didinimo tiems kolūkiams, kurie pasiekė pieno primelžimą, viršijantį vidutinį primelžimą rajone 50 ir daugiau procentų, tačiau ne mažiau kaip 2.500 kilogramų iš karvės ir kuriuose bendras pieno primelžimas kiekvienam 100 hektarų kolūkiui priskirtos žemės (ariamosios žemės, šienaujama pievų, ganyklų) per praėjusius ūkinis metus sudarė ne mažiau kaip 150 centnerių;

dėl tolesnio motininių kiaušinių ir bendrojo kiaušinių skaičiaus didinimo tiems kolūkiams, kurie praėjusiais ūkiniais metais nupenėjo bendro gyvo svorio kiaušinių ne mažiau kaip 12 centnerių kiekvienam 100 hektarų ariamosios žemės.

Laikyti, kad tokių kolūkių darbe pagrindinis dėmesys turi būti atkreiptas į bandos kokybės gerinimą, gyvulių produktyvumo pakėlimą ir gyvulininkystės produkcijos padidinimą.

4. Siekiant padidinti bendrą pieno produkciją ir užtikrinti galvijų skaičiaus augimą savos reprodukcijos sąskaita, laikyti neatidėliotinu uždaviniu kuo greičiausiai padidinti karvių skaičių kolūkiuose taip, kad artimiausiais metais karvių skaičiaus lyginamasis svoris galvijų fermose padidėtų priemiestinių rajonų kolūkiuose ne mažiau kaip iki 60 procentų, kitų rajonų kolūkiuose — ne mažiau kaip iki 50 procentų ir Kazachstano, Vidurinės Azijos, Užkaukazės, Šiaurės Kaukazo, Astrachanės, Čkalovo, Čitos sričių, Buriatijos-Mongolijos ATSR ir Tuvos autonominės srities stepių, pusdykumių ir aukštakalnių rajonų kolūkiuose ne mažiau kaip iki 40 procentų.

Nustatyti, kad galvijų skaičiaus planas laikomas įvykdytu tik su ta sąlyga, jeigu įvykdytas karvių skaičiaus planas.

Įpareigoti respublikų Ministrų Tarybas, sričių vykdromuosius komitetus ir kraštų vykdromuosius komitetus, siekiant užtikrinti spartesnį karvių skaičiaus padidinimą, nustatyti rajonams ir kolūkiams jaunų neapsiveršiusių kar-

vių ir vyresnių kaip vienerių metų telyčių išauginimo užduotis.

5. Pasmerkti, kaip neteisėną pažiūrą į arklinių kystę atskirų vadovų, manančių, kad šiuo metu arklys ryšium su mechanizacijos augimu neteko savo reikšmės žemės ūkyje, tuo tarpu, kai net esant kompleksinei mechanizacijai, daugelį žemės ūkio ir transporto darbų, o taip pat darbus aptarnaujant asmeninius kolūkiečių poreikius yra racionaliau atlikti gyvąja traukiamąja jėga.

Laikant, kad svarbiausias uždavinys vystant arklinių kystę yra jos kokybinis gerinimas, pripažinti ateityje netikslingu nustatinėti liaudies ūkio planuose sritims, kraštams ir respublikoms arklų skaičiaus didinimo užduotis.

Suteikti teisę respublikų Ministrų Taryboms, sričių vykdromiesiems komitetams ir kraštų vykdromiesiems komitetams, pradedant nuo 1954 metų, duoti rajonams ir kolūkiams arklų skaičiaus užduotis, vadovaujantis kolūkių reikmėmis gyvąja traukiamąja jėga.

Panaikinti TSRS Liaudies Komisarų Tarybos ir VKP(b) CK 1942 m. kovo 11 d. nutarimo № 327 punktą 32 dėl arklų išbrokavimo tvarkos ir įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją peržiūrėti visas galiojančias instrukcijas ir nurodymus arklų išbrokavimo klausimu.

6. Pradedant nuo 1954 metų, nenustatinėti liaudies ūkio planuose sritims, kraštams ir respublikoms atskirų užduočių kolūkiams dėl jaučių skaičiaus.

7. Panaikinti galiojančią užduočių nustatymo tvarką inkubatorinėms — paukštininkystės stotims dėl paukščių prieauglio išperinimo ir jo pardavimo kolūkiams. Nustatyti, kad respublikų Ministrų Tarybos, sričių vykdromieji komitetai ir kraštų vykdromieji komitetai tvirtina užduotis inkubatorinėms — paukštininkystės stotims dėl paukščių prieauglio išperinimo ir jo pardavimo kolūkiams pagal jų paraiškas, o taip pat dėl paukščių prieauglio pardavimo kolūkiečiams, darbininkams ir tarnautojams.

8. Kadangi kai kurie kolūkiai ir tarybiniai ūkiai neaprupina visų gyvulių pašarais žiemos laikotarpiui, leidžia sunykti ir kristi daliai gyvulių, kas daro rimtą žalą kolūkiams, tarybiniams ūkiams ir valstybei, įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją, TSRS Tarybinių ūkių ministeriją, respublikų Ministrų Tarybas, kraštų vykdromuosius komitetus, sričių vykdromuosius komitetus, partijos sričių komitetus, partijos kraštų komitetus ir sąjunginių respublikų kompartijų CK, rajonų vykdromuosius komitetus ir partijos rajonų komitetus imtis priemonių, kad visi gyvuliai

kolūkiuose ir tarybinuose ūkiuose, palikti laikyti žiemą, būtų pilnutinai aprūpinti pašarais ir patalpomis.

Kasmet rugsėjo — spalio mėnesiais tikrinti, kaip kolūkiai ir tarybiniai ūkiai aprūpino pašarais ir patalpomis gyvuliams išlaikyti per žiemą ir imtis priemonių pašarams papildomai paruošti, o taip pat jiems nupirkti, patalpų statybai ir remontui užbaigti.

Kolūkiams ir tarybiniams ūkiams, neaprupinantiems gyvulių pašarais dėl gaivališkų nelaimių arba kitų priežasčių, respublikų Ministrų Tarybų, kraštų vykdromųjų komitetų ir sričių vykdromųjų komitetų nutarimais, o tarybinuose ūkiuose TSRS Tarybinių ūkių ministro įsakymu leisti pristatyti valstybei dalį gyvulių ateinančių metų privalomųjų pristatymų sąskaita, tačiau taip, kad pilnutinai būtų išsaugoti motininiai gyvuliai ir užtikrintas bandos papildymas sekančiais metais. Tuo pačiu metu nustatyti gyvulių neaprupinimo pašarais priežastis ir apsvastyti klausimą dėl atsakomybės darbuotojų, praleidusių pašarų paruošimo planų neįvykdymą, kolūkiuose — kolūkio pirmininko, MTS aptarnaujamų kolūkių grupėje — MTS direktoriaus ir rajone — rajono vykdromojo komiteto pirmininko, tarybiniam ūkyje — tarybinio ūkio direktoriaus.

9. Įpareigoti vietinius tarybinius, partinius ir žemės ūkio organus, kolūkių vadovus padėti kolūkiečiams įsigyti gyvulius ir paukščius bei aprūpinti pašarais jų asmeninėje nuosavybėje esančius gyvulius, paskirstant pašarus pagal darbdarinius ir suteikiant ganyklas gyvuliams ganyti.

TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministerijai organizuoti paukščių prieauglio pardavimą kolūkiečiams, darbininkams ir tarnautojams iš inkubatorinių-paukštininkystės stotelių.

10. Įpareigoti vietinius tarybinius ir žemės ūkio organus aprūpinti darbininkų ir tarnautojų gyvulius ganyklomis ir šienaujamosiomis pievomis neužimtoje valstybinio žemės fondo žemėse, valstybinio miškų fondo žemėse, geležinkelio ir plentų nusavinamajame ruože, miestų, darbininkų gyvenviečių ir vasarviečių žemėse.

Tais atvejais, kada tokių laisvų žemių nepakanka, rekomenduoti kolūkiams leisti žemės ūkio specialistams, mokytojams, medicinos darbuotojams ir kitiems darbuotojams, kurie nėra kolūkių nariai, bet yra susiję su kolūkinės gamybos aptarnavimu, naudotis kolūkinėmis ganyklomis jų gyvuliams, susitarus su kolūkiu, už atlyginimą, kuris pateisina kolūkių išlaidas ganykloms ir girdykloms prižiūrėti, bet kuris nėra di-

desnis kaip 150 rublių už karvę per sezoną.

10. Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją, TSRS Tarybinių ūkių ministeriją, respublikų Ministrų Tarybas, sričių vykdromuosius komitetus ir kraštų vykdromuosius komitetus pagerinti kolūkių, tarybinių ūkių gyvulininkystės ir asmeninėje kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų nuosavybėje esančių gyvulių veterinarinį aptarnavimą, o taip pat profilaktinių veterinarijų-sanitarinių ir gydomųjų priemonių įvykdymą gyvulininkystėje.

Papildomai prie esančio veterinarijų įstaigų tinklo įsteigti 1954 metais 60 miestų veterinarijų gydyklų, 80 veterinarijų-felčerių punktų darbininkų gyvenvietėse, 96 tarprajonines veterinarias-bakteriologines laboratorijas, 246 mėsos kontrolės stotis ir 275 dezinfekcinius būrius.

11. Suteikti teisę TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministe-

rijai, respublikų Ministrų Taryboms, kraštų vykdromiesiems komitetams ir sričių vykdromiesiems komitetams apmokėti už veterinarijos įstaigoms įgyjamą automašiną, motociklus ir dviračius, arklius, pakinktus, vežimus ir kitas transporto priemones sąskaita 15-procentinių atskaitymų nuo mokėjimų pagal valstybinį privalomąjį ančdelinį draudimą kovai su gaisrais ir gyvulių kritimu.

12. Įpareigoti TSRS Valsybinio plano komitetą ir TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją numatyti, pradedant nuo 1954 metų, liaudies ūkio materialinio-techninio aprūpinimo planuose statybinių medžiagų skyrimą veterinarijos gydykloms, ambulatorijoms ir kitoms veterinarijos įstaigų patalpoms statyti; jos turi būti skiriamos iš 15-procentinių atskaitymų nuo mokėjimų pagal valstybinį privalomąjį ančdelinį draudimą.

II.

DĖL GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ PARUOŠŲ

1. Siekiant pakelti kolūkių pajamingumą iš visuomeninės gyvulininkystės ir sudaryti reikalingas sąlygas gyvulių skaičiui sparčiau didinti ir jų produktyvumui kelti, pripažinti reikalingu įvesti, pradedant nuo 1954 metų, nuolatinės hektarines gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normas.

Nustatyti vidutines TSR Sąjungoje nuolatinės hektarines privalomųjų pristatymų normas:

mėsos (gyvo svorio)—4 kilogramai ir vilnos—520 gramų nuo hektaro, smulkių odų—4,2 vieneto nuo kiekvieno 100 hektarų kolūkiams prirtvirtinto žemės ploto (ariamoji žemė, tame tarpe sodai ir daržai; pievos ir ganyklos), įskaitant išgenamąsias ganyklas, nuo kurių privalomuosius mėsos, vilnos ir smulkių odų pristatymus apskaičiuoti pagal mažesnes normas;

pieno—16 litrų nuo hektaro, stambių odų—1,35 vieneto nuo kiekvieno 100 hektarų kolūkiams prirtvirtinto žemės ploto (ariamoji žemė, tame tarpe sodai ir daržai; pievos ir ganyklos);

kiaušinių—17 vieneto nuo hektaro ariamosios žemės, kiaušinių odų—3,5 vieneto nuo kiekvieno 100 hektarų ariamosios žemės, nuo kurios skaičiuojami privalomieji grūdų ir ryžių pristatymai valstybei.

Griežtai laikytis hektarinio gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei principo. Neleisti žalingos praktikos, kai priešakiniams gyvulininkystės išvystymo atžvilgiu kolūkiams padidinamos užduotys. Nustatyti, kad vieno rajono ribose, kaip taisyklė, turi galioti viena hektarinė gyvulininkystės produktų pristatymų norma. Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją per

mėnesį laiko parengti drauge su sąjunginių respublikų Ministrų Tarybomis ir pateikti tvirtinti TSRS Ministrų Tarybai pasiūlymus dėl nuolatinių hektarinių gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų kolūkiams pagal respublikas, kraštus ir sritis.

2. Nuo 1953 metų panaikinti kolūkiams bronzos-sūrio privalomuosius pristatymus valstybei ir įpareigoti TSRS Maisto prekių pramonės ministeriją organizuoti bronzos-sūrio ir avių pieno supirkimą valstybinėmis supirkimo kainomis, o taip pat suteikti teisę kolūkiams pristatinti bronzą-sūrį ir avių pieną privalomųjų pieno pristatymų sąskaita pagal galiojančius pakaitos ekvivalentus.

3. Nurašyti visą kolūkių gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų įsiskolinimą už praėjusius metus pagal būklę 1953 metų sausio 1 dieną.

4. Nustatyti sekančias vidutines paruošines kainas mėšai, pienui ir vilnai, pristatomiems valstybei pagal privalomuosius pristatymus:

a) mėsa—už vieną kilogramą gyvo svorio vidutinio nupenėjimo galvijų ir avių—1 rublis 50 kap., mėsinų kiaušinių—3 rubliai 20 kap., vištų ir vėščių—5 rubliai, kalakūčių—6, ančių ir žasų—4 rubliai, triušių—1 rublis 20 kap., primokant pagal galiojančias kainas už valstybei pristatymų triušių kailiukus;

b) pienas (bazinio riebumo)—55 kapeikos už litrą, sviestas—9 rubliai ir lydytas sviestas—12 rublių už kilogramą;

c) vilna—už vieną pirmos klasės švėdnios vilnos kilogramą—28 rubliai 20 kap. (esant grynos vilnos išėigai 42 proc.), pirmos klasės pusiaušvėdnės vilnos—18 rub-

(Nukelta 3-čią psl.)

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE IR TSKP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimo kolūklečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams

(Atkelta iš 2-ro psl.)

lių 40 kap. (esant grynai vilnos išėgai 45 proc.), pusiaušiuokštės pavasarinės vilnos—13 rublių 50 kap. (esant grynai vilnos išėgai 52 proc.) ir šurkščios vilnos—9 rubliai 53 kap.

Palikti 1954 metams esamą vilnos privalomųjų pristatymų valstybei plano įvykdymo įskaitos tvarką pagal veikiančias planines gyno pluošto išėgos normas iš neplautos vilnos Rostovo srities, Stavropolio krašto ir Kirgizijos TSR kolūkiams.

5. Nustatyti, kad naujomis padidintomis kainomis, kurias numato šis Nutarimas, apmokama 1953 metais, nepriklausomai nuo pristatymo laiko, mėsa, pienas ir pieno produktai, pristatyti šių produktų privalomųjų pristatymų valstybei už III ir IV ketvirčius sąskaita, o taip pat visų rūšių vilna, pristatyta viršum 60 procentų metinės prievoles.

6. Siekiant suteikti kolūkiams galimumą pristatyti gyvulius pagal privalomus pristatymus palankesniais terminais po įganymo ir nupeñėjimo, nustatyti kolūkiams 1954 metais šiuos kalendorinius terminus pristatyti valstybei mėsą (išskyrus kiaulieną) pagal privalomus pristatymus procentais nuo metinės normos: I ketvirtyje—20 procentų, II ketvirtyje—15 procentų, III ketvirtyje—30 procentų ir IV ketvirtyje—35 procentus.

Kazachijos TSR gyvulininkystės rajonams, Dagestano ATSR kalnų rajonams, Kalnų-Altajaus autonominei sričiai, Jakutijos ATSR, Tuvos autonominei sričiai, šiauriniams ir tolimiems nuo geležinkelio Buriatijos-Mongolijos ATSR, Krasnojarsko krašto, Omsko, Tomsko, Tiūmėnės, Irkutsko ir Čitos sričių rajonams—mėsos pristatymo pagal privalomuosius pristatymus terminus nustatyti: II ketvirtyje—40 procentų, III ketvirtyje—60 procentų.

Kiaulieną privalomųjų mėsos pristatymų sąskaiton turi būti pristatyta šiais terminais: I ketvirtyje—30 procentų, II ketvirtyje—15 procentų, III ketvirtyje—15 procentų, IV ketvirtyje—40 procentų.

7. Patvirtinti nuo 1953 metų natūralinio atlyginimo mėsa ir pienu normos už mašinų-traktorių ir specializuotų stočių darbus gaminant pašarus.

Normos natūralinio atlyginimo mėsa ir pienu už darbus, atliktus vėliau nustatytų terminų MTS ir specializuotų stočių sutartyse su kolūkiams, sumažinamos 10 procentų.

Nustatyti, kad natūralinį atlyginimą mėsa ir pienu už kelmų rovimą pievose ir ganyklose, jų valymą, nusausinimą, o taip pat už mažai produktyvių pievų ir ganyklų suarimą kolūčiai moka, pradedant nuo antrųjų metų po šių darbų atlikimo, lygiomis

dalimis per trejus metus.

8. Siekiant patenkinti augantį valstybės poreiką gaminti gyvulininkystės produktams aprūpinant gyventojus maisto produktais, lengvąją ir maisto pramonę—žaliavą, laikyti reikalingu pakeisti esančią gyvulininkystės produktų paruošų sistemą viršumplaninio pristatymo ir supirkimų pagal aukščiausius supirkimo kainas tvarką, vieningą valstybinių supirkimų sistemą. Valstybiniai gyvulininkystės produktų supirkimai iš kolūkių, kaip taisyklė, vykdomi pagal sutartis, kurias paruošų organizacijos sudaro su kolūkiams.

Nustatyti šią tvarką ir sąlygas valstybiniam gyvulininkystės produktų supirkimams vykdyti:

a) valstybinius supirkimus vykdyti šiomis vidutinėmis supirkimo kainomis:

mėsa—už vieną kilogramą gyvo svorio vidutinio nupeñėjimo galvijų ir avių—4 rub. 10 kap., mėsinis kiaušinių—7 rubliai, naminių paukščių mėsa—8 rub. 50 kap.;

pienas (bazinio riebumo)—1 rub. 20 kap. už vieną litrą, o rajonuose, tiekiančiuose pieną Maskvos ir Leningrado miestams, o taip pat Šiaurės Kaukazo ir Krymo Pietinės pakrantės kurortams—1 rub. 50 kap. už litrą;

kiaušiniai—5 rubliai už vieną dešimtį;

brinza—sūris 40 procentų ir didesnio riebumo—7 rubliai už vieną kilogramą.

Už odos žaliavą mokėti kolūkiams 150 procentų paruošinių kainų.

Už pieną, parduodamą laikotarpiu nuo spalio 1 d. iki gegužės 1 d., mokėti piniginių priedą prie supirkimo kainos rajonuose, tiekiančiuose pieną Maskvos ir Leningrado miestams ir pramonės centrams pagal TSRS Ministrų Tarybos patvirtintą sąrašą bei Šiaurės Kaukazo ir Krymo Pietinės pakrantės kurortams, 20 kap., o likusiuose rajonuose—10 kap. už vieną litrą bazinio riebumo pieno.

Už gyvulius ir naminius paukščius, parduodamus II ketvirtyje, mokėti šio dydžio piniginių priedą prie supirkimo kainų:

už vieną kilogramą gyvo svorio galvijų ir avių—1 rublis, kiaušinių ir naminių paukščių—1 rub. 50 kap.;

b) kolūkiams už jų parduotą mėsą, pieną, sviestą ir kiaušinius pardavinėti per vartotojų kooperaciją pramonės prekes—automobilius, jų atsargines dalis, autopriekabas, elektros motorus, miško medžiagą, skardą stogams dengti ir rūšinę geležį, šiferį, vinis, vandentiekio vamzdžius ir kitus gamybines bei ūkinės paskirties pramoninius gaminius, skaičiuojant kiekvienam 100 rublių parduotųjų produktų vertės—už 100 rublių pramonės prekių mažmeninėmis kainomis.

Už pieną ir sviestą, parduotus valstybinių supirkimų tvarka, parduoti, kolūkiams pageidaujant, vietoj aukščiau nurodytųjų pramonės prekių, —koncentruotus pašarus (išspaudas, sėlenas, kombinuotus pašarus) mažmeninėmis kainomis:

kolūkiams rajonų, tiekiančių nenugriebtą pieną Maskvos, Leningrado miestams, sąjunginių respublikų sostinėms, sričių, kraštų ir respublikų centrams, Šiaurės Kaukazo ir Krymo Pietinės pakrantės kurortams, po vieną kilogramą pašarų už kiekvieną parduotą pieno litrą;

kolūkiams rajonų, tiekiančių nenugriebtą pieną kitiems pramonės centrams pagal TSRS Ministrų Tarybos patvirtintus sąrašus, po 750 gramų pašarų už kiekvieną parduotą pieno litrą;

pramoninio sviesto ir sūrio gaminimo rajonų kolūkiams po 500 gramų pašarų už kiekvieną parduotą pieno litrą.

Su kolūkiams ir individualiais ūkiais, atlikusiais metinius mėsos, pieno ir kiaušinių privalomuosius pristatymus valstybei 1953 metais, atsiskaityti už produkciją, pristatytą viršum privalomųjų pristatymų, sąlygomis, kurias nustato šis Nutarimas valstybiniam gyvulininkystės produktų supirkimams.

Įpareigoti paruošų organizacijas atsiskaityti už nurodytą produkciją, o taip pat už produkciją, atiduotą anksčiau pagal privalomus pristatymus 1953 metų III ir IV ketvirčių prievolių sąskaita, ne vėliau kaip per mėnesį laiko.

Už gyvulius, pristatytus pagal valstybinius supirkimus, parduoti kolūkiams, jiems pageidaujant, vietoj kitų pramonės prekių, 7 procentų pagal supirkimus pristatytų gyvulių vertės ribose, odos prekes, žaliavinę odą, pakinktus ir odinę avalynę. Šiuo atveju pristatytųjų gyvulių odos neįskaitomos į privalomuosius pristatymus.

Suteikti kolūkiams teisę pristatinti pagal veikiančią pakeitimo ekvivalentą privalomųjų pristatymų valstybei sąskaita: stambią odą vietoj smulkių ir kiaušinių odų, smulkias odas vietoj stambių ir kiaušinių odų, kiaušinių odas vietoj stambių arba smulkių odų.

Kiaušinių odos pristatomos vietoj stambių arba smulkių odų iki 50 procentų nuo kiekio stambių arba smulkių odų, privalomųjų pristatyti valstybei;

c) tuo atveju, kai pagal sutartis su paruošų organizacijomis kolūčiai parduoda mėsą tokiu kiekiu, kuris viršija kiekį numatytą įteiktuose mėsos prievolių lapeliuose, jiems išmokamas priedas prie supirkimo kainos—20 procentų jos dydžio už mėsą, parduotą viršijant 30 procentų kiekio, kuris yra nurody-

tas kolūkiams įteiktuose mėsos prievolių lapeliuose.

Tokį pat priedą išmokėti už pieną ir kiaušinius, kolūkių parduotus viršum 50 procentų nuo to kiekio, kuris nurodytas kolūkiams įteiktuose pieno ir kiaušinių prievolių lapeliuose.

Kolūkiams ir individualiniams ūkiams parduodant vilną valstybinių supirkimų tvarka, palikti veikusias anksčiau viršum plano pristatomos vilnos apmokėjimo sąlygas ir tvarką;

d) kolūkiams, sudariusiems sutartis mėsei ir pienui parduoti pagal valstybinius supirkimus, kiekvieną metų ketvirtį išduoti piniginius avansus, sudarančius 30 procentų supirkimo kainos produktų, kuriuos reikia pristatyti pagal sutartį per ketvirtį;

e) kolūkiams gali parduoti gyvulininkystės produktus pagal sudarytas su paruošų organizacijomis sutartis supirkimui: mėsą—įvykdžius ketvirčių prievoles; pieną—mėnesines prievoles; kiaušinius, vilną ir odos žaliavą—įvykdžius prievoles nustatytais kalendoriniais terminais;

f) kolūkiečiams ir kitiems individualiems pristatinėtojams, įvykdžiusiems nustatytais kalendoriniais terminais privalomuosius pristatymus, už parduotus valstybei supirkimų tvarka mėsą, pieną, kiaušinius ir vilną parduoti ūkinės paskirties ir asmeninio vartojimo prekes kolūkiams numatytomis sąlygomis.

9. Pavesti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministerijai kartu su TSRS Maisto prekių pramonės ministerija ir Vartotojų kooperatyvų Centro sąjunga atitinkamai patvirtinti tipinę sutartį dėl valstybinio supirkimo—kolūkių vykdomo mėsos, pieno, kiaušinių ir vilnos pardavimo.

10. Pavesti mėsos ir pieno valstybinius supirkimus TSRS Maisto prekių pramonės ministerijai, vilnos supirkimus—TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministerijai ir kiaušinių supirkimus—Vartotojų kooperatyvų Centro sąjungai.

Pavesti TSRS Valstybinio plano komitetui, TSRS Finansų ministerijai ir TSRS Maisto prekių pramonės ministerijai atitinkamai per mėnesį laiko patvirtinti aparato valstybiniam gyvulių ir pieno supirkimams vykdyti dydį ir etatus bei darbo apmokėjimo sistemą, turint galvoje pieno priėmimo punktuose dirbančių neetatinių pieno priėmėjų pakeitimą etatiniais priėmėjais, inspektorinio supirkimų aparato organizavimą, paruošų aparato darbuotojų materialinio suinteresuotumo padidinimą. Su tuo susijusias papildomas išlaidas daryti sąskaita TSRS Maisto prekių pramonės ministerijos organizacijų atlyginamų vartotojų kooperacijai išlaidų ir pel-

no, gauto iš gyvulių ir pieno supirkimų sutinkamai su TSRS Ministrų Tarybos 1952 m. liepos 7 d. Nutarimais Nr. 3070 ir 3071.

Suteikti TSRS Maisto prekių pramonės ministerijai teisę pritraukti valstybinams mėsos ir pieno supirkimams vykdyti kontragentiniais pagrindais vartotojų kooperacijos organizacijas.

Kontrolę, kaip paruošų organizacijos ir kolūčiai vykdo valstybinių gyvulininkystės produktų supirkimų sutartis, pavesti TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministerijos organams.

11. Įpareigoti TSRS Maisto prekių pramonės ministeriją ir TSRS Žemės ūkio ir paruošų ministeriją per mėnesį laiko pateikti TSRS Ministrų Tarybai pasiūlymą dėl stambiųjų ir koncentruotų pašarų pardavimo sąlygų darbininkų ir tarnautojų ūkiams, pristatantiems pieną valstybinių supirkimų tvarka.

12. Siekiant pagerinti pieningosios gyvulininkystės vystymą kolūkiuose, pristatiniuose pieną stambiųjų miestų ir pramonės centrų gyventojams aprūpinti, atleisti, pradedant nuo 1953 metų, nuo privalomųjų šieno pristatymų valstybei kolūkius tų rajonų, kurie yra 150 kilometrų zonoje aplink Maskvos miestą, kolūkius tų rajonų, kurie yra 100 kilometrų zonoje aplink Leningrado miestą, kolūkius tų rajonų, kurie yra 50 kilometrų zonoje aplink kitus miestus ir pramonės centrus, pagal TSRS Ministrų Tarybos patvirtintus sąrašus.

13. Įpareigoti TSRS Maisto prekių pramonės įmonių ministeriją grąžinti iš sviesto gamybos ir separatorinių skyrių liesą pieną kolūkiams, išseparavus pieną, gautą privalomųjų pristatymų ir valstybinių supirkimų tvarka, tokiomis dydžiais:

kolūkiams—pieno pristatinėtojams, turintiems veislinės galvijų fermas arba veislines kiaulininkystės fermas,—pilnutinai; kitiems kolūkiams ne mažiau kaip 70 procentų vidutiniškai per metus ir verselių girdymo laikotarpiu—100 procentų.

Sūrio gamybos įmonės grąžina liesą pieną kolūkiams vidutiniškai 20 procentų per metus, o verselių girdymo laikotarpiu—50 procentų priimto iš kolūkių pieno kiekio.

14. Nustatyti, kad Veislinių gyvulių paruošos ir realizavimo kontora turi realizuoti kolūkiams veislinius gyvulius, pradedant nuo 1954 metų, tokiomis sąlygomis, kad kolūčiai, įsigyjantieji šiuos gyvulius, pristato į valstybinius paruošų punktus atitinkamai vidutinio nupeñėjimo galvijų, avių bei ožkų ir mėsinis kondicijų kiaušinių už vieną kilogramą veislinių gyvulių gyvo svorio šiais dydžiais: elito klasės galvijų, avių ir ožkų—

(Nukelta į 4-tą psl.)

TSRS MINISTRŲ TARYBOJE IR TSKP CENTRO KOMITETE

Dėl priemonių gyvulininkystei šalyje toliau išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normų sumažinimo kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams

(Atkelta iš 3-čio psl.)

2 kilogramus, pirmos klasės — 1,7 kilogramo, antros klasės — 1,5 kilogramo, mėsinis gyvulių ir už elito klasės kiaules — 2 kilogramus, pirmos klasės — 1,8 kilogramo ir antros klasės — 1,5 kilogramo mėsinis kiaušinių.

Suteikti kolūkiams teisę įsigyti iš Veislinių gyvulių paruošos ir realizavimo kontorų veislinių telyčių ir jaunuvių avelių taip pat už pinigų pagal veikiančias veislinių gyvulių kainas.

TSRS Finansų ministerija privalo atlyginti TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministerijai paruošinę vertę ir išlaidas transportuojant, paruošiant ir parduodant kolūkiams veislinius gyvulius.

Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministeriją bendrai su TSRS Maisto prekių pramonės ministerija per mėnesį laiko nustatyti, suderinus su TSRS Finansų ministerija, veislinių gyvulių mainais už mėsinis gyvulius pardavimo kolūkiams tvarką.

15. Nustatyti, pradedant nuo 1954 metų, kad inkubatorinės-paukštinkystės stotys parduoda kolūkiams, kolūkiečiams ir kitiems vartotojams paukščių prieauglį tokiomis sąlygomis, jog jie pristato už du viščiukus—3 vištos kiaušinius, už 2 ančiukus arba kalakučiukus—4 vištos kiaušinius, už 2 žasiukus—5 vištos kiaušinius, arba vietoje kiaušinių pristato mėsą pagal veikiančius pakeitimo ekvivalentus.

Inkubatorinės - paukštinkystės stotis išlaikyti valstybinio biudžeto sąskaita. Nustatyti, kad inkubatorinės-paukštinkystės stotys finansuojamos pagal sąjunginių respublikų biudžetus.

Suteikti inkubatorinių - paukštinkystės stočių direktoriams teisę iki 20 proc. viso išperinto paukščių prieauglio pardavinėti darbininkams, tarnautojams ir kitiems vartotojams už pinigų veikiančiomis kainomis.

16. Siekiant pakelti kolūkių, kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų suinteresuotumą vystyti triušinkystę ir pristatyti triušių kailiukus valstybei, pristatytųjų pagaidavimu, vietoje apmokėjimo pinigais už jų pristatytus kailiukus ir maisto bei pramonės prekių pardavimo pagal veikiančią tvarką duoti už kiekvienus pristatytus 2 pirmos rūšies kailiukus arba už 3 antros bei trečios rūšies kailiukus vieną išdirbtą arba dažytą atitinkamos rūšies bei dydžio triušio kailiuką pristatytųjų reikalaujamu asortimentu, apmokant neišdirbtų ir išdirbtų (dažytų) kailiukų vertės skirtumą pagal veikiančias valstybinės kainas.

17. Apmokėti kolūkiams už vilnos pristatymą iš avių kirpimo punktų iki rajoninių

paruošos sandėlių arba priėmimo punktų stotyse (prieplaukose) esant didesniai kaip 25 kilometrų nuotoliui.

Apmokėjimą už vilnos pristatymą vykdyti pagal vieningus tarifus, numatytus krovinių pervežimui automobilių transportu, TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministerijos Visasąjunginio gyvulininkystės žaliavos ir kailiukų paruošos susivienijimo apyvartos išlaidų sąskaita.

18. Patvirtinti 1954 metais gyvulininkystės produktų paruošos ir valstybinių supirkimų planą šiais kiekiais: mėsos—4100 tūkst. tonų gyvo svorio, pieno—14300 tūkst. tonų, kiaušinių—4290 milijonų vienetų, vilnos—230 tūkst. tonų.

Palikti TSRS Ministrų Tarybos 1951 m. birželio 25 d. Nutarimo Nr. 2167 nustatytą tvarką, pagal kurią kolūkių pristatoma valstybei vilna užskaitoma jų pašarinių grūdų ir mėsos prievolių vykdymo sąskaiton.

19. Siekiant padidinti mėsos resursus, įpareigoti TSRS Valstybinio plano komitetą numatyti, kad 1954 metais būtų papildomai išskirta gyvuliams 1000 tūkst. tonų koncentruotų pašarų, tame tarpe: TSRS Tarybinių ūkių ministerijos ir TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministerijos tarybinėms ūkiams — 300 tūkst. tonų, TSRS Maisto prekių pramonės ministerijai gyvulių nupenėjimo ūkiams 100 tūkst. tonų ir kolūkiams 600 tūkst. tonų.

TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministerijai bendrai su TSRS Maisto prekių pramonės ministerija paskirstyti pagal rajonus koncentruotus pašarus, skiriamus atleisti kolūkiams.

Kolūkiams ir tarybinėms ūkiams, pristatantiems valstybei gyvulius ir paukščius mainais už koncentruotus pašarus, atleisti pašarus, skaičiuojant: už vieną centnerį gyvo svorio galvijų ir avių—4 centnerius, už vieną centnerį gyvo svorio kiaušinių ir paukščių—5,5 centnerio koncentruotų pašarų.

Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministeriją, TSRS Tarybinių ūkių ministeriją, TSRS Maisto prekių pramonės ministeriją užtikrinti, kad 1954 metų pirmajame pusmetyje būtų pristatyta ne mažiau kaip 100 tūkst. tonų gyvo svorio mėsos sąskaita šio Nutarimo 18 punkte patvirtinto mėsos paruošos ir valstybinių supirkimų plano pagal šiuos gavimo šaltinius: sąskaita mainų į grūdus, koncentruotų pašarų papildomo atleidimo tarybinėms ūkiams ir priesvorio, gaunamo iš gyvulių nupenėjimo ir įganyto TSRS Maisto prekių pramonės ministerijos sistemoje.

20. Ryšium su privalomųjų mėsos, pieno ir kiaušinių

pristatymų normų sumažinimu individualiems ūkiams ir vieningos valstybinių šių produktų supirkimų sistemos įvedimu, patvirtinti paruošos pagal privalomus pristatymus planą 1953 metams: mėsos — 1787 tūkst. tonų, pieno — 6980 tūkst. tonų ir kiaušinių 3757 milijonus vienetų; paruošos pagal valstybinius supirkimus planą 1953 metams: mėsos — 608 tūkst. tonų, tame tarpe antrajame pusmetyje — 564 tūkst. tonų, pieno — 2440 tūkst. tonų, tame tarpe antrajame pusmetyje — 2241 tūkst. tonų, kiaušinių 1953 metų antrajame pusmetyje — 143 milijonus vienetų.

21. Įpareigoti TSRS Žemės

ūkio ir paruošos ministeriją, TSRS Maisto prekių pramonės ministeriją, Vartotojų kooperatyvų Centro sąjungą, vietinius partinius, tarybinius ir žemės ūkio organus imtis priemonių, kad būtų besąlygiškai įvykdyti 1953 metams nustatyti gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų ir valstybinių supirkimų planai.

22. Įpareigoti TSRS Žemės ūkio ir paruošos ministeriją pateikti iki 1953 metų lapkričio 1 d. TSRS Ministrų Tarybai pasiūlymus dėl paskirstymo mėsos, pieno, kiaušinių, vilnos ir odų žaliavos paruošos bei valstybinių supirkimų plano 1954 metams pagal sritis, kraštus ir respublikas.

III.

DĖL GYVULININKYSTĖS PRODUKTŲ PRIVALOMŲJŲ PRISTATYMŲ VALSTYBEI NORMŲ SUMAŽINIMO KOLŪKIEČIŲ, DARBININKŲ IR TARNAUTOJŲ ŪKIAMS

1. Sumažinti esančias metines gyvulininkystės produktų privalomųjų pristatymų valstybei normas kolūkiečių, darbininkų ir tarnautojų ūkiams ir nustatyti jas šių dydžių:

a) mėsos — 30 kilogramų gyvo svorio nuo kolūkiečio ūkio per metus;

b) pieno nuo vienos kolūkiečio, darbininko ir tarnautojo ūkyje turimos karvės:

Archangelsko, Briansko, Velikije-Luki, Vladimiro, Vologdos, Voronežo, Gorkio, Ivanovo, Kalinino, Kalugos, Kemerovo, Kirovo, Kostromos, Krymo, Kuibyshevo, Kurgano, Kursko, Leningrado, Molotovo, Maskvos, Novgorodo, Novosibirsko, Omsko, Oriolo, Penzos, Pskovo, Rostovo, Riazanės, Saratovo, Sverdlovsko, Smolensko, Tambovo, Tulos, Tiumenės, Uljanovsko, Čkalovo, Čeliabinsko ir Jaroslavlio srityse, Altajaus, Krasnodaro, Krasnojarsko ir Stavropolio kraštuose, Baškirijos ATSR ir Totorijos ATSR — 110 litrų per metus;

Amuro, Astrachanės, Irkutsko, Kaliningrado, Stalingrado ir Tomsko srityse, Primorjės ir Chabarovsko kraštuose, Komi ATSR, Mari ATSR, Mordovijos ATSR, Udmurtijos ATSR ir Čuvašijos ATSR, Ukrainos TSR, Baltarusijos TSR, Kazachijos TSR, Latvijos TSR, Lietuvos TSR, Moldavijos TSR, Karelijos-Suomijos TSR ir Estijos TSR — 100 litrų per metus;

Uzbekijos TSR, Gruzijos TSR, Azerbaidžano TSR, Kirgizijos TSR, Tadžikijos TSR, Armėnijos TSR ir Turkmėnijos TSR, Grozno srityje, Kabardos ATSR ir Šiaurės Osetijos ATSR — 80 litrų per metus;

Sachalino ir Čitos srityse, Dagestano ATSR, Buriatijos-Mongolijos ATSR ir Jakutijos ATSR, Tuvos autonomi-

nėje srityje — 60 litrų per metus.

pieno privalomųjų pristatymų normos nuo pirmavėsių karvių pirmajame po apiveršavimo pusmetyje sumažinamos per pusę;

c) kiaušinių iš kolūkiečių ūkio:

Ukrainos TSR Vinicos, Voronilovgrado, Dniepropetrovsko, Žitomiro, Zaporozhės, Kamenec-Podolsko, Kijevo, Kirovogrado, Nikolajovo, Odesos, Poltavos, Stalino, Sumų, Charkovo, Chersono ir Černigovo srityse, Krasnodaro ir Stavropolio kraštuose, Rostovo srityje, Kabardos ATSR — 100 kiaušinių per metus;

Gruzijos TSR, Azerbaidžano TSR, Moldavijos TSR ir Armėnijos TSR, Altajaus krašte, Astrachanės, Voronežo, Grozno, Kemerovo, Kuibyshevo, Kurgano, Kursko, Krymo, Novosibirsko, Omsko, Tomsko, Tiumenės, Saratovo, Stalingrado ir Uljanovsko srityse, Totorijos ATSR ir Šiaurės Osetijos ATSR — 75 kiaušiniai per metus;

Baltarusijos TSR, Lietuvos TSR, Latvijos TSR ir Estijos TSR, Ukrainos TSR Volynės, Drogobyčo, Užkarpatės, Izmailo, Lvovo, Rovno, Stanislavo, Tarnopolio ir Černovicų srityse, Briansko, Velikije-Luki, Vladimiro, Gorkio,

Ivanovo, Kalinino, Kalugos, Kirovo, Kostromos, Maskvos, Molotovo, Oriolo, Penzos, Riazanės, Smolensko, Sverdlovsko, Tulos, Tambovo, Čeliabinsko, Čkalovo ir Jaroslavlio srityse, Baškirijos ATSR, Dagestano ATSR, Mari ATSR, Mordovijos ATSR, Udmurtijos ATSR ir Čuvašijos ATSR — 50 kiaušinių per metus;

Uzbekijos TSR, Kazachijos TSR, Kirgizijos TSR, Tadžikijos TSR ir Turkmėnijos TSR, Amuro, Archangelsko, Vologdos, Irkutsko, Kaliningrado, Leningrado, Novgorodo, Pskovo, Sachalino ir Čitos srityse, Krasnojarsko, Primorjės ir Chabarovsko kraštuose, Buriatijos-Mongolijos ATSR — 30 kiaušinių per metus;

d) vilnos nuo kiekvienos kolūkiečio, darbininko ir tarnautojo ūkyje turimos avies:

Stavropolio krašte, Astrachanės, Grozno ir Rostovo srityse—1.100 gramų per metus;

Ukrainos TSR Vinicos, Voronilovgrado, Dniepropetrovsko, Žitomiro, Zaporozhės, Kamenec-Podolsko, Kijevo, Kirovogrado, Nikolajovo, Odesos, Poltavos, Stalino, Sumų, Charkovo, Chersono, ir Černigovo srityse, Uzbekijos TSR, Kazachijos TSR, Moldavijos TSR, Kirgizijos TSR, Turkmėnijos TSR, Krasnodaro krašte, Krymo ir Stalingrado srityse—900 gramų per metus;

Gruzijos TSR, Azerbaidžano TSR, Armėnijos TSR, Saratovo ir Čkalovo srityse—750 gramų per metus;

Altajaus ir Krasnojarsko kraštuose, Voronežo, Irkutsko, Kemerovo, Kuibyshevo, Kurgano, Novosibirsko, Omsko, Tomsko, Uljanovsko, Čeliabinsko ir Čitos srityse, Totorijos ATSR, Baškirijos ATSR ir Buriatijos-Mongolijos ATSR — 600 gramų per metus;

Tadžikijos TSR, Kursko, Penzos, Tambovo ir Tiumenės srityse, Dagestano ATSR, Kabardos ATSR, Mordovijos ATSR ir Šiaurės Osetijos ATSR—500 gramų per metus;

(Tęsinys sekančiame nr.)

Redaktorius S. ZAUKA

SKELBIMAI

Pil. Kačinauskienė Lionė, Petro d., gyv. Kupiškio rajone Užubalių kaime, iškėlė išuokos bylą Kačinauskui Kazui, Napalio s.

Byla bus žiurima LTSR Aukščiausiojoje teisme.

Pil. Grigas Kazys, Povilo s., gyv. Panevėžyje, Šiaulių gt. 18, iškėlė išuokos bylą Grigienei—Arbuzaiti Onai, Juozo d.

Bylą nagrinės Kupiškio rajono liaudies teismas.

Š. m. birželio 16 d. paminėti adresu: Kupiškis, Gedimino gt. 41. Bus atlygintais. Radusis prašomas grą-

žinti adresu: Kupiškis, Gedimino gt. 41. Bus atlygintais.